

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΕΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΔΙΗΓΗΣΗ

Πλήθος αναρίθμητο είχε συναχθεί να δει και ν' ακούσει τον Κύριο. Μερικοί είχαν ενδιαφέρον μεγάλο. Παρακολουθούσαν τη διδασκαλία Του με προσοχή. Παντού, όπου μάθαιναν ότι δίδασκε, πήγαιναν. Υπήρχαν όμως και πολλοί άλλοι που πήγαιναν από περιέργεια. Αφού πήγαιναν τόσο άλλοι, πήγαιναν και αυτοί. Και άλλοι έμειναν τελείως αδιάφοροι.

Ο Κύριος άρχισε να τους ζωγραφίζει με απaráμιλλη απλότητα και χάρη μια συνηθισμένη γι' αυτούς αγροτική σκηνή:

Βγήκε ένας γεωργός με το δισάκι του στον ώμο να σπείρει στο χωράφι του το σπόρο του. Πεπειραμένος γεωργός όπως ήταν, σκόρπισε με χάρη άφθονο το σπόρο στο οργωμένο χωράφι.

Όμως, καθώς έσπερνε, ένα μέρος από το σπόρο έπεσε κατά το δρόμο, και έπειτα από λίγο πατήθηκε και τον έφαγαν τα πτηνά.

Μερικοί σπόροι έπεσαν σε γη που είχε πάνω-πάνω λίγο χώμα, αλλ' από κάτω ήταν όλο πέτρα. Και αυτοί όταν φύτρωσαν, έπειτα από λίγο ξεράθηκαν, διότι δεν είχε εκεί υγρασία.

Έπεσαν ακόμη και σπόροι σε έδαφος, που είχε και σπόρους από αγκάθια, και βλάστησαν. Όμως συγχρόνως βλάστησαν και τα αγκάθια και τους έπνιξαν. Έτσι, πήγαν και αυτοί χαμένοι!...

Μόνο το μέρος του σπόρου που έπεσε στο καλά οργωμένο έδαφος – «εις την γην την αγαθήν» – βλάστησε, αναπτύχθηκε και έκανε καρπό εκατό φορές περισσότερο από το σπόρο.

Το πολύ το πλήθος άκουσε την ωραία αυτή παραβολή, την τόσο παραστατική, χωρίς να ενδιαφερθεί να ρωτήσει το θείο Διδάσκαλο ποιο είναι το βαθύτερο νόημά της. Μόνο οι μαθητές Του Τον πλησίασαν ιδιαιτέρως και Τον ρώτησαν:

– Ποιο είναι το βαθύτερο νόημα της παραβολής αυτής;

Ο Κύριος ευχαριστήθηκε πολύ από το ενδιαφέρον των μαθητών και τους απάντησε:

– Σε σας που έχετε ενδιαφέρον και καλή διάθεση, δόθηκε από τον Θεό η χάρη να γνωρίσετε τις ουράνιες αλήθειες – «τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού». Στους άλλους όμως, διδάσκω με παραβολές, διότι ούτε ο νους τους, ούτε η καρδιά τους έχει ενδιαφέρον και πόθο να μάθει τα βαθύτερα νοήματα, τα πνευματικά, ούτε φροντίζει να τα συγκρατήσει, για να τα εφαρμόσει και να τα κάνει ζωή του.

Στη συνέχεια τους εξήγησε το νόημα της παραβολής:

Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Η διδασκαλία Του.

Είναι άνθρωποι που ακούνε το λόγο του Θεού χωρίς κανένα βαθύτερο ενδιαφέρον. Η καρδιά τους μένει ασυγκίνητη. Ό,τι ακούνε σταματά ως τ' αυτιά τους. Ύστερα τον ξεχνούν. Γι' αυτό μοιάζουν με το δρόμο, τη σκληρή γη την πατημένη.

Υπάρχουν και άλλοι που, ενώ ενθουσιάζονται στην αρχή από την ωραιότητα του θείου λόγου, έπειτα δε φροντίζουν να ριζώσει μέσα τους με πίστη. Μόλις παρουσιασθεί καμιά δυσκολία, αμέσως τα ξεχνούν όλα. Νομίζεις ότι δεν άκουσαν ποτέ λόγο Θεού. Μοιάζουν αυτοί με το πετρώδες έδαφος, το άγονο.

Υπάρχουν όμως και πολλοί άλλοι που ακούνε το λόγο του Θεού με ευχαρίστηση. Τον δέχονται μέσα στην ψυχή τους και θέλουν να ωφεληθούν από αυτόν και να τον χρησιμοποιήσουν. Όμως κάνουν ένα μεγάλο σφάλμα. Αφήνουν τ' αυτιά τους ελεύθερα να δεχθούν και άλλους σπόρους. Τους σπόρους του κακού. Αφήνουν και τα ελαττώματά τους ανεμπόδιστα να θειεύουν.

Έτσι τον καλό σπόρο τον πνίγουν τ' αγκάθια του κακού. Μοιάζουν αυτοί με τη γη που είναι γεμάτη αγκάθια και τριβόλια.

Αποκαρδιωτικά, θλιβερά ήταν όσα ο Κύριος είπε και για τις τρεις αυτές κατηγορίες του εδάφους...

Δόξα τω Θεώ όμως, υπάρχει και η γη η αγαθή, που κάνει «καρπών εκατονταπλασίονα». Ποιοι μοιάζουν με αυτή; Το πρόσθεσε και αυτό ο Κύριος:

Όσοι προσεκτικά ακούνε η διαβάζουν το λόγο του Θεού μ' ενδιαφέρον να καταλάβουν το πνευματικό βάθος του. Όσοι τον πιστεύουν μέσα τους ως ουράνιο λόγο. Τον ξαναφέρνουν συνεχώς στη μνήμη τους και αγωνίζονται με πίστη στη θεϊκή δύναμή του να τον εφαρμόσουν. Να τον κάνουν πράξη στη ζωή τους. Έτσι, πολλαπλασιάζεται σε εκατό ο σπόρος του λόγου του Θεού. Και καρποφορεί μέσα τους πλούσια κάθε αρετή.

Ο Κύριος, όταν τελείωσε την παραβολή, θέλησε να ξυπνήσει περισσότερο το ενδιαφέρον του πλήθους. Φώναξε λοιπόν, με φωνή υψωμένη, δυνατή: «Ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω»!

–Όποιος έχει πνευματικό ενδιαφέρον και θέλει να μαθαίνει το θέλημα του Θεού, ας ακούει προσεκτικά τη διδασκαλία μου.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Αυτή είναι η γνωστή παραβολή του σπορέως. Ωστόσο, η παραβολή αυτή ισχύει για τότε μόνο «τω καιρώ εκείνω» η και για την δική μας εποχή; Πώς και από ποιους σπέρνεται σήμερα ο λόγος του Θεού; (...)

Ο μεγάλος σποριάς της οικουμένης, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, υπάρχει και σήμερα. Όπως επίσης υπάρχουν και οι μικροί σποριάδες της κάθε εποχής: οι Απόστολοι κι οι διάδοχοί τους, οι Πατέρες, αλλά και όλοι οι κληρικοί και λαϊκοί ιεραπόστολοι.

Σήμερα, το έργο της σποράς το επιτελεί η Εκκλησία με το θείο κήρυγμα, με τα Κατηχητικά Σχολεία, με τα χριστιανικά βιβλία και περιοδικά, με όλα τα θαυμαστά που βλέπουμε γύρω μας. Το ερώτημα το μεγάλο είναι:

2. Εμείς σε ποια κατηγορία ανήκουμε; (...)

Ας θυμηθούμε ποιες είναι οι τέσσερις κατηγορίες που μας είπε ο Κύριος Ιησούς:

α. Ο πατημένος δρόμος. Η πρώτη κατηγορία ανθρώπων είναι αυτοί που παρομοιάζονται με το έδαφος του δρόμου, που είναι σκληρό και άγονο. Σε ποιες περιπτώσεις τους μοιάζουμε;... Όταν η εσωτερική μας διάθεση είναι νεκρή. Όταν την χαρακτηρίζει μία πλήρης αδιαφορία για το λόγο του Θεού. Όταν ο νους μας ταξιδεύει αλλού η ακούμε σαν κάτι βαρετό το κήρυγμα της Κυριακής και θέλουμε να τελειώσει γρήγορα η Θ. Λειτουργία, φυσικό είναι ο σπόρος να μη βρίσκει έδαφος στην ψυχή μας. Το ίδιο μπορεί να ισχύει για το καλό βιβλίο η Περιοδικό. Όταν τα απορρίπτουμε εκ των προτέρων, μοιάζουμε με το δρόμο τον πατημένο, τον στρωμένο με μαύρη άσφαλτο, πάνω στον οποίο δεν καρποφορεί τίποτα. Θλιβερή περίπτωση.

β. Έδαφος πετρώδες. Είναι η κατηγορία των ανθρώπων για την οποία μίλησε παραστατικά ο Κύριός μας, όταν είπε ότι μερικοί σπόροι έπεσαν σε έδαφος πετρώδες, φύτεψαν για λίγο, αλλά επειδή δεν είχαν ρίζα μαράθηκαν, ξεράθηκαν. Σε ποιες περιπτώσεις τους μοιάζουμε; (...) Όταν ακούμε μεν και δεχόμαστε τον λόγο του Θεού με ενδιαφέρον αλλά χωρίς βάθος, χωρίς να τον αφήνουμε να ριζώσει μέσα μας. Περιοριζόμαστε σε μία ευχαρίστηση στιγμιαία και παροδική. Παίρνουμε αποφάσεις που γρήγορα όμως εξατμίζονται. Πηγαίνουμε στην Εκκλησία, ερχόμαστε στο Κατηχητικό. Από εκεί και πέρα όμως αρχίζει το πρόβλημα. Αυτά που ακούμε ή ζούμε δεν τα αφήνουμε να προχωρήσουν μέσα στην καρδιά μας. Να πιάσουν ρίζες. Να φέρουν καρπούς, όπως είναι η αγάπη, η καλοσύνη, η υπομονή κ. α. Δηλαδή δεν υπάρχει σοβαρή διάθεση για αγώνα, για να

φτιάξουμε καλό χαρακτήρα, για να μείνουμε σταθεροί στην πίστη, να μορφωθούμε πνευματικά κλπ. Γι' αυτό και μόλις μας ζητηθεί κάποια θυσία, κάποια προσπάθεια η μόλις φανούν κάποιες δυσκολίες, κάποιες ειρωνείες, κάποιες δοκιμασίες, τα εγκαταλείπουμε όλα, λιποτακτούμε, φεύγουμε, λησμονούμε τα πάντα και τους πάντες. Η λύση του προβλήματος βρίσκεται στην προσωπική μας προσπάθεια να αγωνιστούμε, να βγάλουμε από το χωράφι της ψυχής μας κάθε πέτρα και κάθε βράχο που κάνει άγονο το έδαφος της ψυχής μας.

γ. Τα αγκάθια

Μερικοί σπόροι, λέει η παραβολή, έπεσαν σε έδαφος που είχε πολλά αγκάθια, τα οποία μεγάλωσαν γρηγορότερα και έπνιξαν τους καλούς σπόρους. Μήπως η τρίτη αυτή περίπτωση κάποτε είναι η περίπτωσή μας; (...)

Μερικές φορές, παιδιά, ενώ έχουμε καλή διάθεση, διαθέτουμε καλό και γόνιμο έδαφος, αφήνουμε να μας κερδίζουν διάφορα πράγματα του κόσμου αυτού. Ανέσεις, απολαύσεις, γλέντια, σαρκικές ηδονές, και τα παρόμοια. Παρασυρόμαστε από το πνεύμα του κόσμου, από τη μόδα και δεν θέλουμε κανένα ζόρισμα στη ζωή μας. Αυτά είναι τα αγκάθια. Έτσι, ενώ έχουμε την καλή διάθεση για την αλήθεια του Θεού, από την άλλη μεριά καλλιεργούμε λαθραία τα αγκάθια του κακού και της αμαρτίας και στο τέλος κυριαρχούν αυτά. Γιατί το κακό είναι πιο εύκολο από το καλό. Η απόλαυση της αμαρτίας ρουφάει όλους τους ζωογόνους χυμούς και δεν αφήνουν τις καλές διαθέσεις να καρποφορήσουν. Και τότε τα αγκάθια της φιλοδοξίας, της φιλαργυρίας, της φιληδονίας μεγαλώνουν μέσα μας και απομακρύνουν από την ψυχή τον λόγο του Θεού, μας αποξενώνουν από τον Θεό και μαραζώνουν την πνευματική ζωή. Τι κρίμα, ένα καλό και γόνιμο χωράφι πηγαίνει χαμένο!

γ. Γόνιμο και καρποφόρο έδαφος.

Υπάρχει και μία τέταρτη κατηγορία, που ξεπερνάει όλες τις προηγούμενες. Είναι οι σπόροι εκείνοι που έπεσαν σε έδαφος γόνιμο, σε γη καλή και αγαθή και απέδωσαν καρπούς 30, 60 και 100 φορές περισσότερο. Είναι όσοι προσεκτικά ακούνε ή διαβάζουν τον λόγο του Θεού μ' ενδιαφέρον να καταλάβουν το πνευματικό βάθος του.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας επιμένουν πολύ όχι τόσο στην αποτυχία των τριών πρώτων περιπτώσεων όσο στη θαυμαστή επιτυχία της τέταρτης αυτής περίπτωσης. Θέλουν να τονίσουν, ότι αν και υπάρχουν πολλές δυσκολίες για να καρποφορήσει μέσα μας ο λόγος του Θεού, εμείς δεν πρέπει να απογοητευόμαστε, αλλά να αγωνιζόμαστε για να έχουμε πλούσια πνευματική καρποφορία.

3. Πώς όμως θα κατορθώσουμε να κάνουμε την ψυχή μας «καλή γη» για να καρποφορήσει;

- Η ακρόαση του Λόγου του Θεού με καλή διάθεση. Να ακούμε και να μελετούμε το λόγο του Θεού με προθυμία, με ειλικρινές πνεύμα μαθητείας και με τη διάθεση να τον εφαρμόσουμε. Πρέπει να τον δεχτούμε σαν ένα προσωπικό μήνυμα, που μας απευθύνει ο ίδιος ο Θεός. Αν βλέπαμε τον ίδιο το Θεό μπροστά μας, πως θα Τον ακούγαμε; Αλλά και με το Ευαγγέλιο μας μιλάει ο ίδιος ο Θεός. Όταν ακούμε με τέτοια διάθεση το θείο λόγο, τότε, δεν κουραζόμαστε να τον ακούμε και να τον μελετούμε, όπως δεν κουραζόμαστε να ασχολούμαστε συνεχώς με πράγματα τα οποία αγαπάμε.

Διατήρηση και κατοχή μέσα μας του λόγου του Θεού. Η παραβολή του σποριά, που αναλύουμε σήμερα, μας λέγει, πως καρποφορούν εκείνοι που «κατέχουν» καλά τον Λόγο του Θεού. Τι σημαίνει, να «κατέχουμε» τον λόγο του Θεού;...

- Σημαίνει πως, όταν ακούμε τα λόγια του Θεού, δεν πρέπει να βιαζόμαστε, να θέλουμε να τελειώνουμε και να φεύγουμε από αυτά. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την ομάδα μας.

- Ζούμε σε μία εποχή που μας κατακλύζουν τόσα πολλά — ειδήσεις, ιδέες, γεγονότα, καινούργιες κατακτήσεις κλπ.— που γρήγορα ξεχνάμε όσα ακούμε. Γι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, όχι απλώς να ακούμε το λόγο του Θεού, αλλά και να τον «κατέχουμε», να τον κρατάμε καλά. Δηλαδή, να στοχαστούμε πάνω σε όσα ακούμε, να τα αφομοιώσουμε. Να τα κάνουμε κτήμα μας. Να μη μένουμε σε γενικότητες και αοριστίες, αλλά να κρατάμε κάθε φορά κάτι το συγκεκριμένο. Να φεύγουμε π.χ. από την ομάδα μας μ' ένα συγκεκριμένο σύνθημα, με μία συγκεκριμένη και πρακτική απόφαση: Να κάνω αυτό ή εκείνο. Να το κουβεντιάζω και με κάποιον άλλο. Να προσευχηθώ γι' αυτό. Να ελεγχθώ με διάθεση αυτοκριτικής.

Να περιμένουμε με υπομονή την καρποφορία. Το κείμενο της παραβολής μας λέγει επιγραμματικά: «Καρποφορούσιν εν υπομονή». Τι σημαίνει αυτό;...

- Δεν καρποφορεί μέσα μας ο λόγος του Θεού από τη μία μέρα στην άλλη. Πρέπει να περιμένουμε με υπομονή. Όπως ακριβώς δεν καρποφορεί αμέσως και ο σπόρος. Αναπτύσσεται σιωπηλά μέσα στο χώμα και σιγά - σιγά βγάζει τη μύτη του και γίνεται βλαστάρι. Τον ίδιο δρόμο ακολουθεί και ο λόγος του Θεού. Πρέπει να τον κλείσουμε μέσα στην ψυχή μας με λαχτάρα και να περιμένουμε με υπομονή. Δεν αλλάζει εύκολα ο άνθρωπος. Δεν ξεριζώνονται τα πάθη μας από την μία μέρα στην άλλη. Οι κακίες είναι βαθιά ριζωμένες. Δεν μπορούμε να απαλλαγούμε μία κι έξω από αυτές. Μερικοί λένε: «Τόσο καιρό διαβάζω την Άγια Γραφή, πηγαίνω στην Εκκλησία, έρχομαι στο Κατηχητικό, αλλά δεν βλέπω προκοπή». Δεν είναι σωστό αυτό. Ο λόγος του Θεού παρουσιάζει τις μεταμορφωτικές του δυνάμεις σιγά - σιγά. Υπάρχουν πολλοί πειρασμοί, πολλές αδυναμίες και πολλές δυσκολίες που καθυστερούν την καρποφορία. Πρέπει να περιμένουμε με υπομονή και να επιμένουμε. Με την προσπάθεια και τον αγώνα και ιδιαίτερα με τη χάρη του Θεού έρχονται μέσα μας οι καρποί της αγάπης, της πίστης, της τιμιότητας, της σεμνότητας, της ταπείνωσης και κάθε αρετής.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σήμερα με τα «κομπρεσέρ» και τα «τρακτέρ» και τα πιο άγωνα και πετρώδη χωράφια γίνονται γόνιμα και καρποφόρα. Υπάρχουν και τα λιπάσματα και τα ποτίσματα. Το ερώτημα είναι: Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε την ψυχή μας «καλή γη»; Στο χέρι μας είναι να δημιουργήσουμε μέσα μας έδαφος γόνιμο και καρποφόρο για να ριζώνουν τα λόγια του Θεού. Ας προσευχόμαστε να μας χαρίσει ο Άγιος Θεός προθυμία για να δεχόμαστε τον λόγο Του κι ας καθαρίζουμε την ψυχή μας για να γίνεται εύφορη γη.

Ο μεγάλος Σποριάς μας εμπιστεύεται τον πολύτιμο σπόρο Του, τα λόγια Του, στην ψυχή μας. Ας Του προσφέρουμε, λοιπόν, κι εμείς την ψυχή μας ως «γη αγαθή και καλή», για να φέρει καρπό εκατό φορές περισσότερο.

ΣΥΝΘΗΜΑ: Ας προετοιμάσουμε το χωράφι της ψυχής μας για να έχουμε «εκατονταπλάσια» καρποφορία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αρχ. Σεραφείμ Παπακώστα, *Αι παραβολαί του Κυρίου*, εκδόσεις «ΖΩΗΣ».
- *Κάθε Κυριακή ένα μήνυμα*, (Ενθύμιο Χαρούμενων Αγωνιστών), Αθήνα 2007.
- Βοήθημα ΧΜΟ Γυμνασίου (Β).